

§ 87. Forinden Bidnerne afhøres, skal Dommeren alvorlig lægge dem Sanddrubedspligten paa Hjerte og derhos erindre dem om, at de kunne vente at blive tagne i Ed under den paafølgende Hovedforhandling.

De afhøres hver for sig, og har Dommeren at drage Omsorg for, at ingen Meddelelser finde Sted mellem dem indbyrdes eller mellem dem og den Sigtede. Afhørelsen skal saavidt muligt skee saaledes, at Bidnet foranlediges til at udtale sig sammenhængende over de Punkter, med Hensyn til hvilke dets Forklaring ættes, og derefter, naar dertil findes Anledning, tilspørges nøiere, for at fuldstændiggjøre Forklaringen eller hæve det Utydelige, Ubestemte eller Modsigende i samme.

§ 88. Er flere Bidners Forklaringer indbyrdes afvigende, kunne Uoverensstemmelse foreholdes Bidnerne og disse efter Omstændighederne stilles imod hinanden med Opfordring til nærmere at erklære sig over det Afvigende i deres Udsagn.

Dog bør saadant kun skee forsaavidt det skønnes nødvendigt til Opklæringen af Menedet med Forundersøgelsen (§ 64).

§ 89. Vægter et Bidne sig ved at afgive Forklaring eller ved at besvare et Spørgsmaal, fordi det ikke anseer sig pligtigt dertil, afgjøres dette ved Dommerens Kjendelse. Er den Paa-gjældende utilfreds med Kjendelsen, kan han inden 24 Timer efter at den er ham meddeelt, indanke den for Landsbverretten, der, efter at have hørt Overanklageren, uophødelig paa-kjender Sagen. Antages han ogsaa af Overretten pligtig til at afgive Forklaring eller besvare Spørgsmaalet, men fremdeles vægter sig derved, straffes han med Bøder indtil 20 Rd. eller fængsel indtil 14 Dage. Indtaldes derefter Bidnet til et nyt Forhør og vedbliver sin Vægning, bliver Straffen at idomme med saammes høieste Grad, og gjentages Næg-telsen oftere, kunne begge de nævnte Straffe

idømmes i Føring. Paa samme Maade an-sees det Bidne, der ellers maatte vægre sig ved at afgive Forklaring eller besvare et det forelagt Spørgsmaal. Egesom den Sigtede strax skal gjøres be- kjendt med alle de Bevisligheder mod ham, som i Henhold til § 86 ere fremlagte, saaledes har han ogsaa Ret til at overvære Bidnefor- høret, med mindre Dommeren af særegne Grunde maatte finde dette utilstedeligt. Hvorom i saa Tilfælde Bemærkning med Angivelse af Grunden til den trufne Bestemmelse skal tilføjes Protokollen. Har den Sigtede været ffernet under Afgivelsen af sin Bidneforklaring, skal denne oplæses for ham, naar han atter er fremstillet.

§ 90. Bidner blive i Reglen ikke at edfæste under Forundersøgelsen; dog kan dette skee, naar der er Grund til at antage, at et Bidne for- medelst Sygdom, forestaaende Vortreise eller andre gyldige Forhindringer ikke vil kunne møde under Hovedforhandlingen. Bidnet tages da først i Ed, efter at dets Forklaring er modtaget og tilført Protokollen, og skal der, forinden Ed- fæstelsen, bestilles Sigtede en Forsvarer, med hvem han kan raadfore sig, med mindre det kan befrygtes, at Bidnet paa Grund af den derved foranledigede Udsættelse ikke vil kunne aflægge Eden. Er en Forsvarer bestillet, kan han inden Edfæstelsen finde Sted fremsætte yderligere Spørgsmaal til Bidnet og fremkomme med saadanne Oplysninger, som kunne antages at være til den Sigtedes Lærv. Eden, der først bliver, at aflægge efter forudgaaende yder- ligere Formaning af Dommeren og Advarsel mod Mened, gaaer ud paa, at den afgivne Forklaring i Et og Alt er overensstemmende med Sandheden og at Bidnet ikke har fortiet Noget.

§ 91. Dommeren bør, saavel efter Fremlæggelsen af de i § 86 ommeldte Bevisligheder, som efter Afhøringen af hvert enkelt Bidne, spørge den Sigtede, om han har Noget at bemærke,